

การคิดอยากฆ่าตัวตายในผู้ที่เป็นโรคเอดส์ เป็นปัญหาที่มีความสำคัญและมีแนวโน้มที่รุนแรงขึ้นในอนาคต เนื่องจากความหวังในการดำเนินชีวิตอย่างปกติสุขขาดหายไป ดังนั้น การเสริมสร้างความหวังผู้ที่เป็นโรคเอดส์ จะทำให้มีความหวังในการดำเนินชีวิตและลดการคิดอยากฆ่าตัวตายได้

การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาถึงทดลองชนิดกลุ่มเดียววัดก่อนและหลัง เพื่อศึกษาผลของโปรแกรมเสริมสร้างความหวังต่อการคิดอยากฆ่าตัวตายในผู้ที่เป็นโรคเอดส์ โดยเปรียบเทียบคะแนนการคิดอยากฆ่าตัวตายก่อนและหลังการทดลองทันที และติดตามผล 1 สัปดาห์ กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ที่เป็นโรคเอดส์ที่มารับบริการ ที่แผนกผู้ป่วยนอกของโรงพยาบาลสันทราย จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 15 คน ช่วงระยะเวลาดำเนินการทดลองตั้งแต่กรกฎาคม ถึง สิงหาคม 2549 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาประกอบด้วย 3 ส่วนคือ 1) โปรแกรมการเสริมสร้างความหวัง ซึ่งผู้ศึกษาได้สร้างขึ้นตามแนวคิดของ เฟอแรนและคณะ(Ferran, et al., 1990) และจากการทบทวนวรรณกรรม 2) แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล และ 3) แบบประเมินการคิดอยากฆ่าตัวตายของ เบค และคณะ (Beck , et al., 1988) แปลเป็นภาษาไทยโดยปรีศ กิตติธีระศักดิ์ (2547) และดัดแปลงโดยผู้ศึกษา สำหรับการตรวจหาค่าความตรงของเนื้อหา (content validity index:CVI) พบว่า ได้เท่ากับ 0.84 ส่วนการหาค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือของแบบประเมินการคิดอยากฆ่าตัวตาย โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค (Cronbach's alpha coefficient) ได้เท่ากับ 0.94 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพรรณนา และใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวแบบวัดซ้ำ (one way repeated analysis of variance)

ผลการศึกษาพบว่า

1. คะแนนการคิดอยากฆ่าตัวตายก่อนการเสริมสร้างความหวังและหลังการเสริมสร้างความหวังสิ้นสุดทันที ลดลงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .001$)
2. คะแนนการคิดอยากฆ่าตัวตายก่อนการเสริมสร้างความหวังและระยะ 1 สัปดาห์หลังการเสริมสร้างความหวังสิ้นสุด ลดลงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .001$)

ผลการศึกษานี้แสดงให้เห็นถึงประสิทธิผลของการสร้างความหวังในการลดการคิดอยากฆ่าตัวตายในผู้ที่เป็นโรคเอดส์ ดังนั้น บุคลากรสาธารณสุขโดยเฉพาะในโรงพยาบาลชุมชนควรมีโปรแกรมการเสริมสร้างความหวังไปใช้กับผู้ที่เป็นโรคเอดส์ เพื่อเสริมสร้างความหวังและลดอัตราการฆ่าตัวตายในผู้ป่วยกลุ่มนี้ต่อไป

Suicidal ideation among persons with AIDS is a significant problem and trends to be more severe due to the lack of hope of living well. Therefore, enhancing hope among persons with AIDS provides a sense of living and decreases suicidal ideation.

The aim of this one group pre-post test quasi experiment study was to examine the effect of enhancing hope on suicidal ideation among persons with AIDS. A comparison of suicidal ideation score before, immediate intervention, and after one week follow up was measured. Fifteen persons with AIDS who had contact with outpatient department at Sansai hospital, Chiang Mai province, were selected into the intervention during July to August, 2006. Research instrument consisted of three parts; 1) the enhancing hope intervention based on the concept of Ferran et al. (1988) developing by the researcher, 2) demographic data, and 3) the suicidal ideation scale of Beck et al. (1990) translated into Thai by Pariyot Kittiteerasak (2004) and modified by the researcher. The content validity index (CVI) of the suicidal ideation scale was 0.84. The reliability obtained by Cronbach's alpha coefficient of the suicidal ideation scale was 0.94. Data were analyzed using descriptive statistics and one way repeated analysis of variance.

The results of this study demonstrated that;

1. Mean score of suicidal ideation at pretest and posttest immediately had decreased statistically significant ($p < .001$).
2. Mean score of suicidal ideation at pretest and follow up one week posttest had decreased statistically significant ($p < .001$).

The results of this study indicated that the enhancing hope intervention was successful to decrease suicidal ideation among persons with AIDS. Therefore, health care providers especially in the community hospital should apply this enhancing hope intervention for persons with AIDS to promote hope and reduce suicidal rate for this population.